

פריד מרים

בת שלמה-פריץ וחנה. נולדה ב-2.4.1930 בבודפשט, בירת הונגריה. בספטמבר 1938 עלתה ארצה עם הוריה שהשתקעו בירושלים. הצטיינה בלימודיה בגימנסיה העברית ומגיל 14 ואילך עסקה בהתנדבות בחינוך ילדות, בנות משכנות-העוני. היתה חברה בתנועת "הצופים", עברה ל"התנועה המאוחדת" ובכל מקום פעלה במסירות. באוקטובר 1947 הצטרפה למחתרת לח"י, וימים אחדים לפני

החלטת או"ם על יסוד המדינה היהודית תפסוה שוטרים בריטיים בשעת הדבקה כרוזי ארגונה. מעצרה ב"קישלה", בבית-לחם ובעתלית מנע ממנה את המשכת לימודיה במחלקה השמינית, אך משוחררה בינואר 1948 התמסרה במאמץ מיוחד להשלים את אשר החסירה בימי שבתה בכלא ובניסן תש"ח עמדה בהצלחה בבחינת-הבגרות (חיבור-הגמר שלה על "ראשית המחקר — הפליאה" מעיד על רמה אינטלקטואלית ניכרת וכושר-ביטוי).

אחרי סיום הלימודים שירתה כאחות קרבית ביחידת לח"י בירושלים. ב-15 במאי 1948, בהשתתפה בכיבושי לח"י בדרך לשער יפו, נפצעה בידה. לאחר שנתרפאה נשארו שתיים מאצבעותיה משותקות והיא המשיכה בשירות והשתתפה בהתקפות לח"י על מלחה והעיר העתיקה ובשעת ההפוגה עבדה במחסן הנשק. במוצאי י"ז בתמוז תש"ח כתבה שיר "ללוחם העברי מלפני אלפיים שנה", בו נאמר בין השאר: "רבים מאד קוראים לי משוגע, פורש, הלוחם בלי פקודה, אך את הפקודה הן קיבלתי ממך, הלוחם העברי מלפני אלפיים שנה. — אם אני פה נופל בשדמות יהודה, נופל והנשק מידי לא הורפה / יתערב נא דמי הטהור בדמך / הלוחם העברי מלפני אלפיים שנה". למחרת, י"ח בתמוז תש"ח (25.7.1948), נספתה עם עוד חמישה חברים וחברות בהתפוצצות שאירעה במחסן הנשק, ולמחרת נקברו בסנהדריה בירושלים. ביום י"ט באלול תשי"א (20.9.1951) הועברה להר-הרצל בירושלים.